

РЕШЕНИЕ

№ 4722

гр. София, 31.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.09.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **3727** по описа за **2011** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.14 ал.3 пр. последно от ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационни жалби на Т. Р. Б. срещу РЕШЕНИЕ от 11.12.2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 38 състав, постановено по гр. дело № 13450/2010г., както и срещу РЕШЕНИЕ от 28.02.2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ /ГО/, 38 състав, постановено по молба за допълване на основание чл. 250 от ГПК.

В жалбите са въведени основания за неправилност, незаконосъобразност и недопустимост на съдебните решения. Касаторът твърди, че първоинстанционният съд и в двете съдебни решения не се е произнесъл по въведените в жалбите основания. Възразява се също така, че при постановяването на съдебното решение от 11.12.2010 г. СРС не е обсъдил събраните по делото доказателства, както и че липсват мотиви или те са абсолютно неясни. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени или прогласи за нищожни оспорените съдебни решения на СРС, ГО, 38 състав, постановени по гр. дело № 13450/2010г., както и да бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът - ОБЩИНСКА СЛУЖБА по "ЗЕМЕДЕЛИЕ"-К. не изразява становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение относно неоснователността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди по реда на чл. 218 АПК касационните оплаквания за неправилност на съдебния акт и прецени събраните и приети писмени доказателства, приема от правна страна следното:

I. Със съдебно РЕШЕНИЕ от 11.12.2010г., постановено по гр. дело № 13450/2010г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГО, 38 състав е ОТХВЪРЛИЛ жалбата на Т. Р. Б. срещу РЕШЕНИЕ № 314 от 31.10.2000г., издадено от ОСЗГ - К., с което на наследниците на Р. Е. Б. е предоставено правото на собственост върху земи по чл. 19 от ЗСПЗЗ, представляващи: нива от 2.400 дка, м. „Цигански гробища”, имот № 165067, и срещу ПРОТОКОЛ от 15.02.2010 г. на ОСЗ – К., с който е отказано да се измени решение № 314/31.10.2000 г. на ОСЗГ - К..

В мотивите на съдебното решение е прието, че обжалваните административни актове на ОСЗ – К. са действителни и законосъобразни и не се налага тяхното прогласяване за нищожни или отмяната им като незаконосъобразни.

На първо място: Съдебното решение от 11.12.2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД е НЕДОПУСТИМО В ЧАСТТА, в която съдът е разгледал и се е произнесъл по законосъобразността на РЕШЕНИЕ № 314 от 31.10.2000г., с което на наследниците на Р. Е. Б. е предоставено правото на собственост върху земи по чл. 19 от ЗСПЗЗ, представляващи: нива от 2.400 дка, м. „Цигански гробища”, имот № 165067, на основание чл. 218, ал. 2 АПК във вр. чл. 209, т. 2 АПК и подлежи на обезсилване по следните съображения:

Съгласно нормата на чл. 10 и сл. ЗСПЗЗ се възстановяват правата на собствениците или на техните наследници върху земеделските земи, които те са притежавали към момента на образуване на ТКЗС, ДЗС или други кооперативни стопанства, като ирелевантно е дали същите са били включени в блоковете на селско-стопанските организации. Правоимащите лица следва да сезират компетентния по местонахождението на недвижимите имоти административен орган по поземлена реформа със заявление по чл. 13, ал. 1 ППЗСПЗЗ, като съответната ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” се произнася с решение по направеното искане. Решението на административния орган се съобщава на заинтересованите лица по реда на ГПК - чл. 14, ал. 2 ЗСПЗЗ.

Законодателното решение визирано в нормата на чл. 14, ал. 3 ЗСПЗЗ предвижда, че решенията на ОБЩИНСКИТЕ СЛУЖБИ по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” могат да се обжалват пред районния съд, който решава спора по същество. От една страна на обжалване по съдебен ред подлежат само изричните откази, с които административният орган не е удовлетворил претенцията на заинтересованите лица за реституция на собствеността. Това е така, защото законът не съдържа разпоредба, нито препраща към такава, по силата, на която непроизнасянето на ОБЩИНСКАТА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” в установения срок да се смята за мълчалив отказ да се издаде решение с произтичащата възможност същото да бъде обжалвано.

От друга страна, независимо от горното, в производството по чл. 14, ал. 3 ЗСПЗЗ не може да се обжалва и позитивно решение, с което искането на заявителя е било уважено. В процесния случай първоинстанционният съд е обсъдил и се е произнесъл относно действителността на ПОЗИТИВНО РЕШЕНИЕ на ОСЗ - К., с което на наследниците на Р. Е. Б. е предоставено правото на собственост върху нива от 2.400 дка, м. „Цигански гробища”, имот № 165067. Така постановеното решение е ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМО, като СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД не е следвало

да се произнася по отношение на този административен акт, предвид на обстоятелството, че по реда на чл. 14, ал. 3 ЗСПЗЗ е бил компетентен да разгледа само жалба срещу изричен отказ на ответника, какъвто в конкретния случай не е обективиран в РЕШЕНИЕ № 314 от 31.10.2000г.

Позитивните решения на ОБЩИНСКАТА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ”, т. е. решенията, с които се уважават подадените заявления, са изключени от съдебния контрол по чл. 14, ал. 3 ЗСПЗЗ. По своя характер производството по чл. 14, ал. 3 ЗСПЗЗ е административно по ЗАП /отм./, респ. по сега действащия АПК, но с отклонения, предвидени в специалния закон, с който е уредено, т. е. касае се за особено административно производство. Безспорно е, че РЕШЕНИЯТА на ОБЩИНСКАТА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” по чл. 14, ал. 1 ЗСПЗЗ са индивидуални административни актове по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗАП /отм./, респ. чл. 21 АПК, тъй като с тях се създават права и задължения или се засягат права или законни интереси на лицата, които по закон са правоимащи да искат по административен ред да им се възстанови правото на собственост върху земеделски имоти. Когато с постановеното решение на компетентния административен орган е било уважено искането на заявителя, т.е. е било признато или възстановено правото на собственост върху недвижимия имот, то тогава за това лице или за наследниците на бившия собственик не съществува никакъв правен интерес от атакуване на административния акт по съдебен ред. В тази връзка следва да се има предвид също така, че ако възстановения с това решение на ОСЗ – К. имот понастоящем е собственост на трети лица, каквито доводи се излаган в касационната жалба, то очевидно е, че се касае за спор за материално право, който следва да бъде решен по общия исков ред.

На второ място: В ОСТАЛАТА ЧАСТ СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ, с което е отхвърлена жалбата срещу ПРОТОКОЛ от 15.02.2010 г. на ОСЗ – К., с който е отказано да се измени решение № 314/31.10.2000 г. на ОСЗГ – К., е правилно. Настоящата съдебна инстанция намира, че в процесния случай не са налице кумулативните предпоставки по чл. 14, ал. 7 ЗСПЗЗ, както и правилно е приел административният орган в оспорения ПРОТОКОЛ от 15.02.2010г. Съгласно чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ при откриване на нарушения на този закон и правилника за неговото прилагане, на нови обстоятелства, нови писмени доказателства от съществено значение за постановяване на решението по ал. 1 общинската служба по земеделие по искане на министъра на земеделието и храните или по искане на заинтересуваните лица се произнася с решение да го измени в срок до 1 година от откриване на новите обстоятелства или от новите писмени доказателства, но не по-късно от 2 години от влизане в сила на плана за земеразделяне или от постановяването на решението на общинската служба по земеделие по чл. 14, ал. 1, т. 1. От приетите по делото писмени доказателства, както и с оглед на датата на постановяване на Решение № 314/31.10.2000 г., безспорно се установява, че към датата на подаване на молба вх. № ВС-01-77/02.02.2010 г. визираните от законодателя преклузивни срокове вече са били изтекли.

По така изложените правни доводи и аргументи, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебното решение от 11.12.2010г. на СРС, ГО, 38 състав по гр. дело № 13450/2010г., В ЧАСТТА, с която е отхвърлена жалбата на Т. Р. Б. срещу РЕШЕНИЕ № 314 от 31.10.2000г., издадено от ОСЗГ - К., е ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМО на основание чл. 209, т. 2 АПК във вр. чл. 218, ал. 2 АПК. Първоинстанционният съд е длъжен да изпълни задължението си за постановяване на допустим съдебен акт по съществуващото на спора. Недопустимо е с това решение, което е постановено при липса на

процесуалните предпоставки, материалноправният спор да бъде разгледан по същество. Ето защо, на основание чл. 221, ал. 3 АПК В ТАЗИ ЧАСТ съдебният акт подлежи на ОБЕЗСИЛВАНЕ, а образуваното съдебно-административно производство на прекратяване.

В ОСТАНАЛАТА ЧАСТ СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ от 11.12.2010г., с което е била отхвърлена жалбата на Т. Р. Б. срещу ПРОТОКОЛ от 15.02.2010 г. на ОСЗ - К., е ПРАВИЛНО на основание чл. 209, т. 3 от АПК и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по смисъла на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

II. Със съдебно РЕШЕНИЕ от 28.02.2011г., постановено по гр. дело № 13450/2010г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГО, 38 състав, е отхвърлил като неоснователна молбата на Т. Р. Б., с която е направено искане за допълване на постановеното по делото съдебно решение от 11.12.2010 г. Настоящият съдебен състав намира, че не са били налице основания за допълване на съдебното решение от 11.12.2010 г., тъй като видно от съдържанието на същото първоинстанционният съд се е произнесъл и по двата оспорени от касатора административни акта, както в мотивната част, така и в диспозитива на съдебното решение. Наведените в молбата доводи относно правилността на съдебното решение не биха могли да бъдат предмет на производството по чл. 250 от ГПК. Предвид на това съдебното решение е ПРАВИЛНО на основание чл. 209, т. 3 от АПК и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 и ал. 3 АПК и чл. 218, ал. 2 АПК във вр. чл. 14, ал. 3, пр. последно от ЗСПЗЗ

Р Е Ш Е Н И Е:

ОБЕЗСИЛВА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 11.12.2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГО, 38 състав по гр. дело № 13450/2010г., В ЧАСТТА, в която е била отхвърлена жалбата на Т. Р. Б. срещу РЕШЕНИЕ № 314 от 31.10.2000г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА ПО „ЗЕМЕДЕЛИЕ И ГОРИ” – К., като ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМО и ПРЕКРАТЯВА производството по делото.

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 11.12.2010г., постановено по гр. дело № 13450/2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГО, 38 състав, В ЧАСТТА, в която е била отхвърлена жалбата на Т. Р. Б. срещу ПРОТОКОЛ от 15.02.2010 г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” – К..

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 28.02.2011г., постановено по гр. дело № 13450/2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГО, 38 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.
2.

